

skat). Der henvises til samme lovforslag vedrørende de fordelingsmæssige virkninger.

Nedenfor redegøres for de skønnede provenuvirkninger af de enkelte dele af forslaget.

3.1. Loft for indbetalinger til rateordninger og ophørende livrenter

Det foreslåede loft over indbetalinger til ratepensioner på 100.000 kr. skønnes at omfatte ca. 80.000 personer, hvis ratepensionsindbetalinger m.v. samlet set skønnes at blive reduceret med ca. 16 mia. kr. årligt. Det vurderes, at de samlede pensionsindbetalinger nedbringes med knap 9 mia. kr. årligt, når der tages højde for virkninger af større indbetalinger til andre pensionsordninger og mulighed for udjævning af indskud over flere år. Den lavere opsparing på rateordninger m.v. (opgjort netto for det offentlige andel af formuen i form af udskudte skatter) forudsættes således at blive modsvaret af øget opsparing i frie midler og i andre pensionsordninger.

Den afledte fremrykning af indkomstbeskatningen fra de løbende pensioner medfører ikke et varigt merprovenu, idet skatteindtægterne vil være tilsvarende mindre, når pensionerne (inkl. forrentning) siden hen udbetales. Det antages således, at der for en gennemsnitlig pensionsmodtager ikke vil være en ændring i den sammensatte marginalskatteprocent, når pensionsudbetalingen fremrykkes. Dvs. at de sammensatte procenter gennemsnitligt set er ens på det nye og gamle udbetalingstidspunkt, hvor der også tages højde for afledte virkninger på aftrapning af indkomstaafhængige ydelser m.v. I de første år bevirker den fremrykkede indkomstbeskatning umiddelbare merprovenu i størrelsesordenen 4,5 mia. kr., som herefter vil være faldende årligt i takt med den tilsvarende mindre beskatning fremover (inkl. forrentning).

Herudover opnår opsparerne en mindre lempelig beskatning af afkastet i frie midler end i pensionsopsparing i flere år, hvilket bevirker et varigt merprovenu.

En fremrykning af den enkeltes pensionsudbetalinger vil således give anledning til en samlet set mindre pensionsopsparing, og tilsvarende større opsparing i frie midler, der beskattes hårdere. Fremrykningen antages trinvist at foregå over godt 20 år, således at de nye niveauer for henholdsvis pensionsformue og fri opsparing har indfundet sig på dette tidspunkt. For hver mia. kr. pensionsopsparingen mindskes som følge af fremrykningen af beskatningen, skønnes der umiddelbart at blive tale om et varigt merprovenu på knap 10 mio. kr. Der er her forudsat et årligt afkast før skat på ca. 6 pct., der beskattes med en skattesats på

ca. 38 pct. for opsparing i frie midler i stedet for PAL-satsen på 15 pct. Fri opsparing indkomstbeskattes fremover i intervallet fra 25,5 pct. (negativ nettokapitalindkomst) til ca. 52,2 pct. (positiv nettokapitalindkomst).

Det antages, at den lavere pensionsopsparing (ekskl. den fremrykkede skat) placeres i relativt højtforrentede finansielle aktiver, hvor afkastet beskattes som kapital- og aktieindkomst. Hvis der alternativt forudsættes en større porteføljeomlægning, således at opsparingen delvist placeres i andre lavere beskattede aktiver, herunder ejerboliger, vil det umiddelbare varige provenu blive noget lavere.

På baggrund af det vurderede langsigtede fald i den samlede pensionsopsparing ved et loft over indbetalinger til ratepensioner, skønnes det varige provenu før adfærd til ca. 0,9 mia. kr.

3.2. Forhøjelse af aldersgrænsen for udbetaling af kapitalpensionsordninger m.v.

Den foreslåede forhøjelse af den øvre aldersgrænse for den tvungne hævnning af kapitalpensioner med 5 år fra 70 år til 75 år medfører en provenuneutral forskydning af pensionsafgiften på 40 pct. fra de personer, som måtte ønske at udskyde udbetalingstidspunktet. I dag er der ca. 5.000 personer, som først i deres 70. år hæver kapitalpensionen. For denne gruppe udgør det samlede hævde beløb ca. 4 mia. kr. ud af et samlet årligt hævningsbeløb på ca. 13 mia. kr. Der er ikke et egentligt grundlag for at vurdere, hvor stor en andel af disse personer, som vil opretholde deres ordninger, når aldersgrænsen hæves. Hvis halvdelen af beløbet for en årgang af 70-årige årligt antages at blive stående på kapitalpensionsordningen, vil pensionsopsparingen stige permanent med ca. 3 mia. kr. efter 2 år, og tilsvarende ca. 4 mia. kr. efter 5 år.

For hver mia. kr., som pensionsopsparingen i kapitalpensioner med tiden øges som følge af udskydelsen, vil det medføre et varigt provenutab på knap 10 mio. kr. årligt. Der er her forudsat et årligt afkast før skat på ca. 6 pct. og PAL-satsen på 15 pct. i stedet for en skattesats på ca. 38 pct. for frie midler (dvs. for pensionen efter 40 pct. afgift).

Samlet indebærer det et varigt provenutab i størrelsesordenen 40 mio. kr. om året som følge af den lempeligere afkastbeskatning. Det umiddelbare provenutab skønnes allerede for 2009 at udgøre ca. 0,8 mia. kr. som følge af en provenuneutral forskydning af kapitalpensionsafgiften på 40 pct. fra de personer, som måtte ønske at udskyde udbetalingstidspunktet. Afgiften vedrører kun staten.